Je lepší stát se pramenem
než vyhrát moře vln.
Je lépe láskou přetékat
než být jen lásky pln.

Ať je tvé srdce zdrojem vod,
jež volně plynou vpřed.
Věz, nelze nádrž stojatou
v čistotě udržet.

George MacDonald

Římskokatolická farnost děkanství Polička
náměstí Bohuslava Martinů 1, 572 01 Polička
www.farnostpolicka.cz, farar@farnostpolicka.cz
kancelář: +420 732 772 260, kněz: +420 608 719 872
IČO: 49324675, č. ú.: 1282832319/0800

Farní posel vychází pro vnitřní potřebu farnosti Polička 11x v roce.
Náklady na výtisk jsou asi 5 Kč.
Další číslo vyjde 2. dubna 2023, uzávěrka bude 24. března 2023.
Příspěvky zasílejte na: farar@farnostpolicka.cz
Fotografie v tomto čísle: Vojtěch Klimeš
Korektury: Veronika Ptáčková
Za obsah odpovídá redaktor P. Tomáš Enderle

Římskokatolická farnost děkanství Polička

FARNÍ POSEL

BŘEZEN 2023

Modlitba za Ukrajinu

23. 2. 2023

Divný lidi

„Hele, nezdá se ti, že do kostela choděj samý divný lidi? Podívej, jak se oblíkaj…“ Přitočila se ke mně v sobotu 7. ledna 2023 dopoledne na náměstí má kamarádka a šibalsky hodila okem po postavách živého betlému vyrovnaných před vchodem do poličské radnice…

…Stáli tam, přes padesát dospělých a dvacet dětí, vyparáděni jako z Ladova obrázku, ve společnosti zvířat – ovcí, koní, psů, ponořeni do zvukové kulisy vánočních koled Small bandu a usmívali se na zástup přihlížejících, který je obklopoval. Tradice tříkrálového koledování s živým betlémem byla po covidu opět obnovena. Zaplať Pán Bůh.

Vtip kamarádky mě rozesmál a pohled na zalidněné náměstí, jehož ústředním motivem se na 45 minut stalo romantické ztvárnění příběhu o narození Ježíše Krista, předvedené poličskými farníky a jejich přáteli, mne trochu dojal. Kéž bychom takhle *„divní“* – rozuměj *„srozumitelní“* pro ostatní, dokázali zůstávat vždycky.

Nevím, jak se to přihodilo, ale zdá se mi, že živý betlém s tříkrálovou sbírkou může zapadat do kategorie „malých misií“. Je to akce křesťanská, pořádaná místním křesťanským společenstvím a křesťanskou organizací – Charitou, aby *„vyprávěla“* biblický příběh. A spojuje, co jen může.

Slovo kněze *na úvod*

Vážení farníci a čtenáři Farního posla,

fňukání se zjevně vyplácí. Po úvodníku z minulého čísla Farního posla se mi ozvala řada lidí, kteří jsou ochotni pomoci s nejrůznějšími službami.

Děkuji všem, kdo pomáhají, a děkuji všem, kdo se za farnost modlí. Kéž bychom dokázali dobře pomáhat a modlit se. Modlit se bez nároku na odměnu a sloužit bez ambice vládnout.

P. Tomáš Enderle
AMDG, první neděle postní
L. P. 2023

Navzájem spojuje lidi z farnosti, protože jim dává možnost něco pěkného společně vytvářet ne pro sebe samé, ale pro druhé, vně své komunity. Je to akce nízkoprahová, takže se jí může bez obav zúčastnit každý, kdo má chuť. Uplatnění najdou i ti, kdo nechtějí být viděni. Pomáhají v zázemí při přípravách, průběhu a po skončení.

Viditelně spojuje farnost s Charitou, její křesťanskou organizací. Příjezd tří králů na koních s průvodem více než 150 koledníků tříkrálové sbírky, jež společně na náměstí přivádějí ředitelka poličské Charity a děkan poličské farnosti, tuto jednotu potvrzuje.

Lehký ostych postav – neherců v živém betlému, krátká promluva pana faráře, jeho liturgické roucho i požehnání a společný zpěv jedné z nejznámějších koled *„Narodil se Kristus Pán“* nenechají nikoho na pochybách, že je to Bůh, k němuž se ti, kdo akci pořádají, vztahují.

Skupinky koledníků tříkrálové sbírky ze dvou třetin tvoří děti z poličské farnosti a jako vedoucí je doprovázejí jejich rodiče, prarodiče nebo starší sourozenci. Hojně je doplňují děti i dospělí mimo okruh farníků, jimž je sympatická činnost Charity a chtějí ji touto formou podpořit. Nakonec jsou to právě koledníci, kdo s příběhem představeným na náměstí propojí další obyvatele Poličky tím, že požehnání, které na náměstí dostanou, přinášejí do každé otevřené domácnosti ve městě. Zároveň do kasičky vybírají příspěvky, z nichž bude v průběhu roku financována pomoc těm nejpotřebnějším, dost často nemocným, opuštěným, handicapovaným nebo lidem na sklonku života. I tak se požehnání (přání Božího pokoje a dobra) dál šíří. Proto koledníkům náleží velký dík a po dobu pochůzky bílý plášť poslů Božích, stejný, jaký oblékají andělé živého betlému na ochozu radnice.

Živý betlém sám vlastně nemá žádné velké ambice. Malá misie neočekává žádná velká obrácení. Postačí, když divákům na náměstí přinese pár hezkých chvil, účastníkům radost a lidem mimo náš *„zbožný“* komunitní rádius poznání, že *„Do kostela choděj docela normální lidi a je celkem fajn v jejich společnosti někdy pobejt.“* Pro mne to není vůbec málo.

Štěpánka Dvořáková

Pravá zbožnost na půst

23. Umrtvování smyslů

Zbožnost není méně přítelkyní umrtvování než pokory:
a dokonce, abychom to dobře chápali,
pokora je hlavním oborem umrtvování,
neboť má přimět člověka,
aby odumřel sebeúctě a lásce ke své vlastní výtečnosti.

Dva druhé obory jsou
odumření nezřízené lásky k tělu
a přirozené náklonnosti člověka k tomu,
aby všecko dělal podle své vůle a všecko vztahoval k sobě.

Člověk opravdu zbožný se nešetří více
ve dvou druhých předmětech než v prvním.

Ví, že umrtvování od něho Bůh žádá především.
Neboť vnitřní modlitba je spíše dílem Božím než jeho vlastním.

Nuže, veškerou zbožností se rozumí
konání vnitřních modliteb a umrtvování.
Čím více pokračujeme v jednom i v druhém,
tím jsme zbožnější a naopak.

Vytváří se tedy jakási dělba práce mezi Bohem a duší,
jež jest mu oddána.
Bůh si zpravidla vezme na starost vnitřní modlitbu
a duši pověří umrtvováním;
ne snad že by i k němu nepřikládal ruky,
tak jako duše spolupracuje na modlitbě;
ale vnitřní modlitba je především dílem milosti
a umrtvování dílem vůle.

Umrtvování těla jest nezbytné ze dvou zásadních důvodů,
z nichž prvním je,
že nezřízená láska k tělu,
vyhledávání smyslných požitků a útěk před bolestí
jsou zdrojem hříchů bez konce.

Druhým jest, že člověk zvířecí neboli tělesný
neví nic o věcech ducha Božího
a nemá do nich pražádné chuti.

Také když některá duše se oddává Bohu,
záliba ve vnějším umrtvování je to první, co jí Bůh vnuká.
Ti, kdo jsou v tomto bodě lhostejní nebo zbabělí,
nejsou vpravdě zbožní.

V období prvního zápalu dopouštíme se spíše opačné výstřednosti
a zašli bychom příliš daleko, kdybychom nebyli zadržováni
radami moudrého duchovního vůdce.

Podstatné jest,
abychom si nikdy nedovolili nic jenom pro ukojení smyslů;
abychom nehledali žádného, ani nevinného potěšení,
poněvadž už není nevinným, jakmile k němu přilneme
a jakmile je vychutnáváme pro ně samé.
Musíme to, co je spravedlivo, dopřát potřebám těla, uspořádat tak,
abychom nepřekročili meze toho, co dostačuje.

A protože tyto meze nejsou vyměřeny naprosto přesně,
abychom se nijak nezneklidňovali
a nevystavovali se v té věci malichernostem,
je třeba ustavičně prosit Boha, aby On sám nás řídil,
a následovat s velikou poslušností návodů, které nám dá.

Zde jako ve všech ostatních věcech toho druhu
Bůh udělí ducha moudrosti a obezřetnosti těm,
kdo Ho o něj žádají a kdo mají dobrou vůli.

Nic neosvobozuje od tohoto umrtvování,
jež se může nazývat spíše umírněností a střídmostí.

Nicméně však v něm není strohostí:
věk, křehkost povahy jsou oprávněné důvody,
aby nám byla poskytnuta úleva;
mohou je zastoupit těžké práce duševní nebo tělesné;
a dokonce jsou v duchovním životě období,
kdy Bůh, aby odňal zkoušené duši všecku oporu,
odnímá jí umrtvování a dovoluje jí už jen velmi lehká.

Člověk opravdu zbožný je odhodlán vykonat tu vše,
o čem zví, že je vůlí Boží,
poradou se o tom ujistit a vše to podrobit poslušnosti.

Jsou celá pojednání o této látce,
v nichž se najde to, co zde pomíjím.

24. Umrtvování vůle jest pro zbožnost podstatné.

Umrtvování vůle jest mnohem důležitější,
rozsáhlejší a nesnadnější
než umrtvování těla. Nezná ani hranic, ani výjimky;
nikdy v něm nesmíme ustat a není se co bát,
že bychom v něm zašli příliš daleko.

Kdybych zde měl vyložit všecky druhy smrti,
jimiž vůle musí projít, aby byla úplně ztracena ve vůli Boží
a netvořila s ní než vůli jedinou, byla by to látka na dlouhé dílo.

Spokojím se tím, že řeknu, že tato umírání jsou různá,
podle plánů, které Bůh s dušemi má,
a že si vůbec o nich nemůžeme učinit představu,
než jsme-li ve stavu, že jich zakoušíme.

Vzpomeňte si, že být zbožný znamená být oddán Bohu,
a v důsledku toho nemít v ničem jiné vůle než vůli Jeho.

Pravím v ničem, a jen Bůh může vědět, až kam to má zajít,
neboť oddávaje se Bohu, tvor odevzdává svou vůli,
aby Bůh s ní nakládal podle vlastního zalíbení.

Proto je třeba, aby se rozhodla v tom odumřít
a přizvukovat Bohu ve všem,
co On učiní nebo dopustí v úmyslu, aby ji potlačil.

Nestrachujte se zatím předem ani nepopouštějte obraznosti v tom,
co se snad nikdy nestane.

Čekejte pokojně, až Bůh zjeví své úmysly;
nic nepředvídejte, ničeho se nebojte,

nic neodmítejte a ani se nenabízejte k něčemu zvláště.
Nechte jednat Boha: je nekonečně moudrý;
zná nejtajnější vzpruhy naší vůle
a ví, jak s ní musí zacházet, aby ji přivedl ke svým cílům.
Začne s věcmi nejsnadnějšími;
jimi vás postupně přivede k jiným, jež vás budou stát více;
a povede vás takto, uzná-li to za vhodné, k největším obětem.

Ale zařídí všecko tak silně a tak jemně,
připraví vaši vůli tak, že mu bude odporovat stále méně
a že nakonec téměř docela ztratí schopnost Mu odporovat.

Nakloní vás mírně k tomu, abyste Mu dali všecko,
co Mu budete moci dát se svobodným souhlasem;
a co nebude ve vaší moci, abyste mu dali, přiměje vás,
abyste Ho nechali vzít si to jako úplný dar, jímž Mu dáte sebe.

Takovou cestou se zpravidla bere Bůh.
Uchází se u duše o všeobecný a nedílný souhlas se vším,
co se Mu zalíbí o ní naporučit.

Jakmile duše jednou tento souhlas dala,
rozvíjí Bůh své zvláštní záměry,
buď událostmi své Prozřetelnosti a nepředvídanými okolnostmi,
do nichž duši staví,
nebo skrze pokušení a zkoušky, kterým ji vystavuje;
pro každou situaci dává přiměřené milosti a pomoci;
a duše ze své strany se má jen úměrně ohnout pod vůlí Boží.
Napřed se tomu přizpůsobuje s odporem a potom s mnohými zápasy;
potom s pohotovou poddaností; nakonec s radostí.

Dospívá k tomu,
že již necítí žádného vnitřního odporu k čemukoliv,
že již netouží po ničem, ničeho se nebojí;
že je svatě lhostejná ke všemu,
jen když se v ní naplňuje Boží zalíbení.

A tehdy je na nejvyšším stupni souhlasu;
její vůle je netoliko s vůlí Boží spojena, nýbrž tvoří s ní vůli jedinou.
Toť vrchol vnitřního umrtvování,
jenž jest zároveň vrcholem zbožnosti.
Nesměřuje-li k tomu, není to již oddanost,
nebo je to oddanost velmi nedokonalá.

Pokořme se, zastyďme se;
snad se o sobě domníváme, že jsme zbožní,
a zatím ještě nemáme ani pravé ponětí o zbožnosti.

Ti, kdož náležejí Ježíši Kristu, praví svatý Pavel,
ukřižovali své tělo: přibili je na kříž po vzoru svého Mistra.

Zdalipak je naše tělo ukřižováno tak,
jako bylo ukřižováno tělo Ježíše Krista,
nepravím Jeho mukou, ale celým Jeho životem?
Ti, kdož náležejí Ježíši Kristu, praví týž Apoštol,
nežijí už sobě, nýbrž Tomu,
který pro ně zemřel a vstal z mrtvých.
Jsme-li tam my? Pracujeme k tomu, abychom tam došli?
Jest Ježíš Kristus naším životem? Jest Jeho vůle vůlí naší?

Chápeme vůbec, co to znamená nežít již sobě, nýbrž Ježíši Kristu?
Svatý Ignác, jda na mučednickou smrt, pravil:
Začínám být učedníkem Ježíše Krista.
Láska k Mistru ho stravovala;
hořel touhou být drcen pod zuby zvířat a neodvážil se říci:
Jsem učedníkem Ježíše Krista, nýbrž pouze: Začínám jím být;
nejsem dosud než v prvních začátcích;
a co říkal, také upřímně myslel.

A my, my si myslíme, že v tom děláme dost,
že v tom pro Ježíše Krista dělám více, než je třeba;
myslíme si, že jsme skoro dokonalí;
opakuji, pokořme se.

Svatí smýšleli o zbožnosti docela jinak než my.
Nelichotili si, že jsou zbožní;
tento název by byl pobouřil jejich pokoru;
říkali, že se jen cvičí v tom, aby byli zbožní;
byli u zbožnosti jen v učení, a tím u cíle své dráhy.

Z knihy Znaky pravé zbožnosti od Mikuláše Grou SJ
editace P. M. Kabrda

Půjčovna pomůcek je tu pro všechny

Loni jsme zapůjčili přes 260 pomůcek

Ve svém putování nesmíme zapomenout také na Půjčovnu pomůcek. Ta je určena jednak široké veřejnosti, ale také dodává nezbytné pomůcky skrze naše služby pacientům a klientům. Úzce tak spolupracuje třeba s Domácím hospicem sv. Michaela, Charitní pečovatelskou službou nebo Domácí zdravotní péčí.

Posláním Půjčovny pomůcek je ulehčit lidem složitou životní situaci způsobenou nemocí, zdravotním omezením či vysokým věkem a zabezpečit jim prožití důstojného a pokojného života v prostředí domova. Kompenzační pomůcky, které půjčujeme, usnadňují domácí péči, přinášejí větší komfort pacientům i pečujícím osobám.

Co všechno se pod pojmem „Půjčovna pomůcek“ skrývá?
Polohovací postele, antidekubitní matrace, mechanické vozíky, kyslíkové koncentrátory, berle, židle, pomůcky do koupelny nebo třeba i stolečky k lůžku.

Půjčovnu pomůcek může využít kdokoli, kdo ji potřebuje (a nemusí být tedy vůbec klientem nebo pacientem Oblastní charity Polička). Výpůjčky pomůcek se řídí platným ceníkem, který se ale snaží být přívětivý ke všem, kteří pomůcky potřebují.
S dovezením a smontováním polohovacích postelí pomůže náš proškolený technik. Pomůcky, které se vejdou do auta, si může každý vyzvednout u nás na Vrchlického 16.

V minulém roce si pro své blízké přišlo vypůjčit pomůcky 160 lidí z řad veřejnosti (to je o 13 více než v roce 2021). Celkem posloužilo 264 vypůjčených pomůcek (v roce 2021 bylo výpůjček 211). Největší zájem byl o polohovací lůžka, WC křesla, chodítka, kyslíkové přístroje.

I půjčovna kompenzačních a zdravotních pomůcek se postupně rozrůstá a správci charitního majetku se občas ježí vlasy na hlavě, kam budeme pomůcky ukládat. Nutno podotknout, že nám tento úkol ulehčuje skutečnost, že je o většinu pomůcek takový zájem, že slouží přímo v domácnostech.

Pomůcky prochází pravidelnou revizí a kontrolami a vzhledem ke stále zvyšující se poptávce hledáme také možnosti, které by nám umožnily pořídit další pomůcky.

Pokud byste potřebovali poradit nebo využít služeb půjčovny, telefonicky se domluvíte s koordinátorkou půjčovny (Šárka Pešinová, +420 604 468 364). Půjčovna je otevřená každý den, doporučujeme se předem telefonicky domluvit. Ceník i výpis konkrétních pomůcek najdete na našem webu.

Tereza Stříteská
Oblastní charita Polička
policka.charita.cz

Křížové cesty 2023

26. 2. u Sv. Jakuba ve 14:00 – Modlitby otců

5. 3. u Sv. Jakuba ve 14:00 – úklidové čety

12. 3. u Sv. Jakuba ve 14:00 – mládež

19. 3. u Sv. Jakuba ve 14:00 – Modlitby matek

26. 3. u Sv. Jakuba ve 14:00 – děti, hudební doprovod scholička

Květná neděle 2. 4. – venkovní křížová cesta pod Jelínkem ve 14:00

Velký pátek 7. 4. – od Sv. Jakuba na Šibeniční vrch ve 20:00

Kromě toho jsou křížové cesty každý postní pátek (kromě prvního pátku) od 17:30

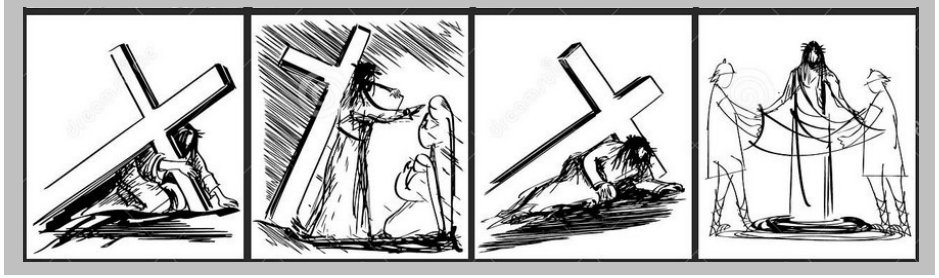

Křížová cesta

z minulého Velkého pátku

Kriste, můj Pane, tvůj přetěžký kříž, tvá poslušnost Otci nás odlehčila od našich hříchů. Chceme si na této křížové cestě uvědomit, od čeho jsi nás osvobodil – od hříchu, viny a smrti věčné. Mnoho jsme se provinili, ale není nic, co bys neunesl, z toho, co ti s důvěrou svěřujeme.

1. zastavení – Pán Ježíš odsouzen k smrti
Kriste, můj Pane, odpusť mi prosím, že jsem neoprávněně soudil druhé, že jsem o nich křivě mluvil, že jsem se nezastal pomlouvaných.

2. zastavení – Pán Ježíš přijímá kříž
Kriste, můj Pane, odpusť mi prosím, že jsem se bouřil proti tvé vůli, že jsem se příliš litoval, že jsem záviděl druhým to, že nemusí nést můj kříž.

3. zastavení – Pán Ježíš padá pod křížem poprvé
Kriste, můj Pane, odpusť mi prosím, že si nad sebou zoufám, že si nadávám a že nedokážu přijmout svoji slabost.

4. zastavení – Pán Ježíš potkává svou Matku
Kriste, můj Pane, odpusť mi prosím, že jsem nebyl dítětem, rodičem, bratrem a sestrou, které moji milovaní potřebovali.

5. zastavení – Šimon Kyrenský pomáhá Pánu Ježíši nést kříž
Kriste, můj Pane, odpusť mi prosím, že jsem lhostejný vůči křížům druhých, že nepomáhám, leda z donucení, že nepřijímám pomoc, leda když už není jiné východisko.

6. zastavení – Veronika podává Pánu Ježíši roušku
Kriste, můj Pane, odpusť mi prosím, že jsem zbabělec a stydím se za tebe, že se bojím, co si druzí řeknou, že nejsem ochoten vystoupit z davu jako Veronika.

7. zastavení – Pán Ježíš padá pod křížem podruhé
Kriste, můj Pane, odpusť mi prosím, že si lebedím ve svých hříších, že se po pádu nekaji a odkládám smíření s lidmi i s tebou.

8. zastavení – Pán Ježíš napomíná plačící ženy
Kriste, můj Pane, odpusť mi prosím, že v televizi, na internetu a v novinách hledám věci, nad kterými se dojímám, namísto toho, abych plakal nad tím, jak jsem netečný ke tvé lásce.

9. zastavení – Pán Ježíš padá pod křížem potřetí
Kriste, můj Pane, odpusť mi prosím, že jsem slepý ke svým hříchům, které jsem spáchal tolikrát, že už je ani nedokážu považovat za hřích.

10. zastavení – Pán Ježíš zbaven roucha
Kriste, můj Pane, odpusť mi prosím, že upadám do necudných myšlenek, slov a skutků a že si jimi nechávám otrávit vztah k tobě.

11. zastavení – Pán Ježíš přibit na kříž
Kriste, můj Pane, odpusť mi prosím, že jsem přitlučený k věcem tohoto světa, že nejsem ochoten a schopen tě kvůli tomu následovat.

12. zastavení – Pán Ježíš umírá na kříži
Kriste, můj Pane, odpusť mi prosím, že občas žiju, jako bys neexistoval, jako by nebyl žádný poslední soud a jako by mne nečekala smrt těla.

13. zastavení – Tělo Pána Ježíše sňato z kříže
Kriste, můj Pane, odpusť mi prosím, že jsem si našel způsoby, jak utéci od bolesti své i od utrpení druhých. Že nedokážu být oporou těm, kdo pláčou.

14. zastavení – Tělo Pána Ježíše uloženo do hrobu
Kriste, můj Pane, odpusť mi prosím, že má naděje slábne, když přichází tma. Že mému srdci přijde vítězství světa, hříchu a smrti definitivní, přestože znám tvůj velikonoční příběh.

Modleme se:
Mnoho je našich hříchů, Pane.
A přece nás objímáš, jako jsi objal svůj kříž.
Dej, ať nikdy nezapomeneme, že v tobě vždy můžeme nalézt lásku, úlevu a spočinutí.

P. Tomáš

Postní askeze, synodální cesta

Poselství Svatého otce Františka k postní době 2023

Drazí bratři a sestry!

Matoušovo, Markovo a Lukášovo evangelium shodně líčí událost Ježíšova proměnění. Ta je Pánovou odpovědí na nepochopení jeho učedníků. Krátce předtím totiž došlo k vážnému střetu mezi Mistrem a Šimonem Petrem, který poté, co vyznal víru v Ježíše jako Krista, Božího Syna, odmítl jeho předpověď umučení a kříže. Ježíš ho důrazně pokáral: „Jdi mi z očí, satane! Pohoršuješ mě, neboť nemáš na mysli věci božské, ale lidské!“ (Mt 16,23) Následně „po šesti dnech vzal Ježíš s sebou Petra, Jakuba a jeho bratra Jana a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami“ (Mt 17,1).

Evangelium o proměnění Páně se každoročně čte o druhé neděli postní. Během tohoto liturgického období nás totiž Pán zve, abychom se s ním odebrali do ústraní. Zatímco naše běžné povinnosti vyžadují, abychom setrvávali na svých obvyklých místech a žili často opakujícím se, někdy až nudným každodenním životem,

během postní doby jsme pozváni, abychom spolu s Ježíšem „vystoupili na vysokou horu“ a prožili se svatým Božím lidem zvláštní zkušenost *askeze*.

Postní askeze je závazek, který je vždy podporovaný milostí, že překonáme nedostatek víry a odpor k následování Ježíše na cestě kříže. Stejně jako to potřeboval Petr a ostatní učedníci. Abychom prohloubili své poznání Mistra, plně pochopili a přijali tajemství jeho spásy, která se uskutečňuje naprostým sebedarováním z lásky, musíme se jím nechat vést do ústraní a k výšinám, odpoutat se od průměrnosti a marnosti. Musíme se vydat na cestu vzhůru, která podobně jako horská túra vyžaduje úsilí, oběti a soustředění. Tyto požadavky jsou důležité i pro synodální cestu, na kterou jsme se jako církev vydali. Prospěje nám, když se zamyslíme nad vztahem, který existuje mezi postní askezí a synodální zkušeností.

Do „ústraní“ na hoře Tábor s sebou Ježíš bere tři učedníky, které vybral, aby se stali svědky jedinečné události. Chce, aby tato zkušenost milosti nebyla osamělá, ale sdílená, jako ostatně celý náš život víry. Ježíše následujeme společně. A společně, jako církev putující v čase, také prožíváme liturgický rok a v něm i postní dobu a kráčíme s těmi, které Pán postavil vedle nás jako spolupoutníky. Podobně jako při výstupu Ježíše a učedníků na horu Tábor můžeme říci, že naše postní cesta je „synodální“, protože po ní kráčíme společně, jako učedníci jednoho Mistra. Víme totiž, že Ježíš sám je *cestou*, a proto jak v liturgickém životě, tak v rámci synody církev nedělá nic jiného, než že stále hlouběji a plněji vstupuje do tajemství Krista Spasitele.

A dostáváme se k vyvrcholení. Podle evangelia byl Ježíš „před nimi proměněn: jeho tvář zazářila jako slunce a jeho oděv zbělel jako světlo“ (Mt 17,2). Zde je „vrchol“, cíl cesty. Na konci výstupu, když jsou s Ježíšem na hoře, se třem učedníkům dostává milosti spatřit ho v jeho slávě, zářícího nadpřirozeným světlem, které nepřicházelo zvenčí, ale vyzařovalo z něj samotného. Božská krása tohoto zjevení byla nesrovnatelně větší než jakákoli námaha, kterou museli učedníci vynaložit při výstupu na horu Tábor. Jako při každé náročné horské túře nesmíme při výstupu spouštět oči z cesty, ale panorama, které se otevře na jejím konci, překvapí a odmění člověka svou nádherou. I synodální proces se často zdá být namáhavý a někdy nás může odradit. Ale to, co nás čeká na konci, je jistě něco úžasného a překvapivého, co nám pomůže lépe pochopit Boží vůli a naše poslání ve službě jeho království.

Zkušenost učedníků na hoře Tábor je navíc obohacena tím, že se vedle proměněného Ježíše zjeví Mojžíš a Eliáš, kteří představují Zákon a Proroky (srov. Mt 17,3). Kristova novost je naplněním staré smlouvy a příslibů, je neoddělitelná od Božího příběhu s jeho lidem a zjevuje jeho hluboký smysl. Podobně i synodální cesta je zakořeněna v církevní tradici a zároveň se otevírá novému. Tradice je zdrojem inspirace k hledání nových cest, přičemž se vyhýbá protichůdným pokušením strnulosti a improvizovaného experimentování.

Cílem asketické postní cesty a podobně i synodální cesty je proměna, a to jak osobní, tak církevní. Proměna, která v obou případech nachází svůj vzor v Ježíši a dosahuje se jí milostí jeho velikonočního tajemství. Aby se v nás tato proměna v tomto roce mohla uskutečnit, rád bych navrhl dvě „cesty“, po kterých bychom mohli stoupat spolu s Ježíšem a dosáhnout s ním cíle.

První souvisí s příkazem, který Bůh Otec adresuje učedníkům na hoře Tábor, když rozjímají o proměněném Ježíši. Hlas z oblaku vyzývá: „Toho poslouchejte!“ (Mt 17,5) První pokyn je tedy zcela jasný: poslouchat Ježíše. Postní doba je časem milosti do té míry, do jaké mu nasloucháme, když k nám promlouvá. A jak k nám promlouvá? Především v Božím slově, které nám církev nabízí v liturgii. Nenechejme ho padnout na neúrodnou půdu. Pokud se nemůžeme vždy zúčastnit mše svaté, čtěme si biblická čtení každý den, a to i s pomocí internetu. Kromě Písma k nám Pán promlouvá i v našich bratřích a sestrách, zejména ve tvářích a příbězích těch, kteří potřebují pomoc. Chtěl bych však doplnit i další aspekt, který je v synodálním procesu velmi důležitý: naslouchání Kristu se děje i skrze naslouchání bratřím a sestrám v církvi. Toto vzájemné naslouchání, které je v některých fázích synody hlavním cílem, v metodě a stylu synodální církve vždy zůstává nepostradatelné.

Když učedníci uslyšeli Otcův hlas, „padli tváří k zemi a velmi se báli. Ježíš přistoupil, dotkl se jich a řekl: ‚Vstaňte, nebojte se!‘ Pozdvihli oči a neviděli nikoho, jen samotného Ježíše“ (Mt 17,6–8). Zde je druhý pokyn pro tuto postní dobu: neuchylujte se k religiozitě tvořené mimořádnými událostmi a sugestivními zážitky ze strachu čelit realitě s její každodenní prací, těžkostmi a rozpory. Světlo, které Ježíš ukazuje učedníkům, je předzvěstí velikonoční slávy, k níž musíme směřovat, když následujeme „jedině jeho“. Postní doba je zaměřena na Velikonoce: „ústraní“ není cílem samo o sobě, ale připravuje nás na prožívání utrpení a kříže s vírou, nadějí a láskou, abychom dosáhli vzkříšení. Ani synodální cesta by nás neměla klamat, že jsme již dorazili do cíle, když nám Bůh dává milost některých silných zážitků společenství. I tam nám Pán opakuje: „Vstaňte, nebojte se!“ Sestupme na rovinu a kéž nás prožitá milost posiluje v tom, abychom byli „řemeslníky synodality“ ve všedním životě našich společenství.

Drazí bratři a sestry, kéž nás Duch Svatý v tomto postním období povzbuzuje při našem výstupu s Ježíšem, abychom zakusili jeho božskou nádheru a posilněni vírou pokračovali na cestě spolu s ním, který je slávou svého lidu a světlem národů.

Dáno v Římě u Sv. Jana v Lateránu dne 25. ledna, na svátek Obrácení svatého Pavla

FRANTIŠEK

Lepší způsob postu:

1) Posti se od negativních slov, mluv zdvořile
2) Posti se od nespokojenosti, naplň se vděčností
3) Posti se od hněvu a naplň se mírností a trpělivostí
4) Posti se od pesimismu a naplň se nadějí a optimismem
5) Posti se od starostí a naplň se důvěrou v Boha
6) Posti se od stížností a syť se prostými věcmi života
7) Přestaň živit napětí a naplň se modlitbou
8) Posti se od hořkosti a smutku a naplň srdce radostí
9) Posti se od egoismu a sobectví a naplň se soucitem k druhým
10) Posti se od neodpuštění a naplň se smířením
11) Posti se od slov a naplň se tichem, abys naslouchal druhým

… a buď si jistý, že to prospěje tobě i mnoha lidem…

papež František

Pater František Antonín Martin Mensi

Kněz, vynikající kazatel a hudební skladatel. Narodil se v nedalekém Bystrém před 270 lety, 28. března 1753.

Otec Petrus Alexi Mensi, původem Ital, Benátčan, byl vychovatelem hraběcích dcer u Hohenemsů, majitelů bysterského panství. Matka Barbara Bittmannová (Češka) byla dcerou ředitele bysterského velkostatku. František byl čtvrtým z pěti dětí a prvním synem. Zřejmě proto mu byla předurčena dráha duchovního. V roce 1757 se rodina stěhuje z Bystrého nejprve do Chlumce nad Cidlinou a pak do Křince u Nymburka. Bližší údaje z jeho dětství a jeho prvního hudebního vzdělání dosud chybí. Dalším známým působištěm a místem jeho vyššího vzdělání je Praha. Zde u jezuitů získal titul bakaláře teologie a magistra filosofie. V klášterním internátu – konviktu sv. Bartoloměje působil jako vychovatel. Hru na violoncello studoval u skladatele a violoncellisty Josefa Rejchy (1752–1795), hru na housle a skladbu u českého skladatele Kajetána Vogla (1750–1794). František Mensi také později sám hře na oba nástroje vyučoval.

Na svátek Nejsvětější Trojice v roce 1776 byl vysvěcen na kněze a poté 9. června nastoupil jako kaplan ve Smečně, sídelním městě hrabat Martiniců (od r. 1791 Clam Martiniců). V duchovní službě zůstal na martinickém panství po zbytek života. Od 3. června 1787 byl krátce administrátorem v Kvílicích u Slaného a od 7. září se na plných osmnáct let stal farářem v Hobšovicích, kde většinou z vlastních zdrojů a svýma rukama postavil faru. 16. srpna 1805 byl ustanoven farářem v Družci a 4. července 1809 ve Pcherách (okr. Kladno). Zde strávil poslední roky svého života a 28. prosince 1829 zde zemřel. Pohřben byl poslední den roku 1829 u kostela sv. Štěpána. Hřbitov byl na počátku 20. století zrušen, do dnešních dnů nepřečkala ani budova, kde se František Mensi narodil. Neznáme ani jeho podobu. Jediné, co se dochovalo a díky čemu byla jeho osobnost vytažena ze zapomnění, je jeho znovuobjevené hudební dílo v dochované hudební sbírce kostela Nejsvětější Trojice ve Smečně. Zde se nacházejí i nejstarší varhany střední Evropy z roku 1587.

Po celou dobu kněžské služby se pater Mensi věnoval také hudbě. Skládal hudbu duchovní, byl činný rovněž jako učitel hry na housle a violoncello. Mensiho hudební dílo nemělo zásadní vliv na vývoj a historii české hudby, přestože dokázal tvořit osobitou hudbu. „Samotné skladby jsou na vysoké skladatelské úrovni, bohaté na melodie a harmonii. Jsou plné citu, napětí a staví na významu textu," vysvětlil Karel Procházka, který Mensiho hudbu ve sbírce hudebnin na kůru kostela Nejsvětější Trojice ve Smečně objevil a ve své publikační a hudební činnosti se jeho dílu věnuje. Z celkového počtu přibližně čtyřiceti dosud objevených skladeb se sedmnáct kompozic nachází pouze ve Smečně. Soubor Chorus Carolinus pořádá pravidelně od roku 2001 koncerty pod názvem „Obnovené premiéry skladeb smečenského kůru", na kterých pokaždé zazní alespoň jedno Mensiho dílo. Soubor nahrál také dvě CD s jeho hudbou.

Mirek Andrle

Zdroj: Svitavský deník, 18. května 2013:
V Bystrém si dnes připomínají zapomenutého rodáka Mensiho, https://svitavsky.denik.cz/kultura_region/v-bystrem-si-dnes-pripominaji-zapomenuteho-rodaka-mensiho-20130517.html
cs.wikipedia.org/wiki/frantisek_mensi

Svatý týden v Poličce

Květná neděle 2. 4. – mše svatá začíná průvodem v 10:00 od Sv. Michaela

Zelený čtvrtek 6. 4. – mše svatá na památku Večeře Páně 18:00 u Sv. Jakuba

Obřady Velkého pátku začínají v 15:00 u Sv. Jakuba.

Křížová cesta na Šibeniční vrch začíná ve 20:00 u Sv. Jakuba.

Bdít se bude u Božího hrobu od obřadů Velkého pátku do Bílé soboty 16:00.

Sobotní Velikonoční vigilie začíná ve 20:30, bude obsahovat všech sedm starozákonních čtení a křest dospělých. Nebude tedy zrovna krátká.

Jak na Velký pátek, tak na Bílou sobotu se budou konat u Sv. Jakuba ranní chvály v 8:00.

Při všech nedělních bohoslužbách budou žehnány velikonoční pokrmy.

Ministrantské nácviky: Květná neděle 9:40 (u Sv. Jakuba), Zelený čtvrtek 17:00, Velký pátek 11:30 (následuje klepání po městě v poledne), Bílá sobota 19:30.

Diecéze zve

Zahájení poutní sezony na Sázavě
Termín: 25. 3. 2023 (970. výročí smrti sv. Prokopa)
Program:
10:30 mše svatá v kostele sv. Prokopa (Mons. Jan Graubner)
12:00 představení výstavy: Putování za našimi světci
15:00 křížová cesta v Čertově brázdě
Více na: www.sazavskyklaster.cz

Poutně-poznávací zájezd do Lurd s pobytem v Andoře a návštěvou Barcelony
Termín: 3. 5. 2023 – 9. 5. 2023 Cena: 18 930 Kč
Kontakt: Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové, telefony: 737 215 328, 734 435 360, 495 063 661, e-mail: dcs@bihk.cz, web: www.dcshk.cz, www.simeon.cz.

Poutně-poznávací a odpočinkový zájezd do Jeseníků
Termín: 16.–19. 5. 2023 Cena: 6 150 Kč
Kontakt: Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové, telefony: 737 215 328, 734 435 360, 495 063 661, e-mail: dcs@bihk.cz, web: www.dcshk.cz, www.simeon.cz.

Májová pouť do Medžugorje
Termín: 21. 5. 2023 – 27. 5. 2023
Cena: 3 490 Kč + 50 €
Organizuje Fatimský apoštolát v ČR společně s diecézním poutním centrem. Společný program povede Olga Merkovičová, duchovní doprovod povede Mons. Pavel Dokládal, Hanka Frančáková, pravděpodobně Martin Palkovič a další členové z Fatimského apoštolátu v ČR.

Výlet – příležitost pro nezadané – Sebranice
Pro každého ve věku 28–45 let, kdo hledá, ale ještě nenašel, nabízíme mimořádnou příležitost seznámit se během procházky.
Jak to bude probíhat? Po konci přihlašování rozhodneme, zda je dostatek přihlášených a pošleme Vám konkrétní místo, odkud vyjdeme na procházku. Výlet se uskuteční v okolí Poličky nebo Litomyšle podle aktuálního počasí. Bude se jednat o nenáročný terén. Během tohoto výletu budete mít možnost si popovídat s dalšími účastníky. V případě zájmu si vyměníte kontakty.

Přihlásit se je možné do **21. 3. 2023**, akce je **zdarma.**

Máte-li dotazy, můžete využít e-mail: rychlerandesd@gmail.com

Pravidelnosti a nepravidelnosti

Setkání maminek:
16. 3., 23. 3. a 30. 3. od 9:00 do 10:30 v učebně na faře
Jsou zvány všechny maminky na mateřské, rodičovské nebo v domácnosti spolu se svými dětmi.

Sboreček:
17. 3., 24. 3. a 31. 3. od 14:45 do 15:30 na Jordáně
Zpívání dětí ve věku od 4 do 7 let pod vedením Venduly Grubhofferové.

Scholička:
17. 3. a 31. 3. od 16:30 do 17:30 na Jordáně
Společné muzicírování dětí od druhé třídy výše s Katkou Grubhofferovou.

Schůzky mladších dětí: 11. 3. a 25. 3., sraz ve 14:00 na náměstí, konec v 16:30 u fary
Mladší děti z farnosti (předškoláci až šesťáci) se schází a tráví společně sobotní odpoledne jednou za čtrnáct dní. Náplní schůzek jsou různé hry, vycházky do přírody, nácvik na vánoční besídku,…
S sebou svačinu a pití.

Schůzky starších dětí: 11. 3. a 25. 3.

Ministrantské schůzky: v březnu bohužel nebudou, omlouvám se

Úklid kostela sv. Jakuba:
16. 3. od 16:30 – 2. skupina
30. 3. od 16:30 – 1. skupina

CZUKR aneb čeština pro dospěláky z Ukrajiny:
11. 3., 18. 3., 25. 3. a 1. 4. od 19:00 do 20:00 v učebně na faře
Pomoc se zdoláváním jazykové bariéry pro lidi, kteří přicházejí do našeho města a jeho okolí z Ukrajiny. Společné povídání v malých skupinkách u kávy nebo čaje. Je možné chodit i nepravidelně. Není nutné se dopředu hlásit.

Farní kavárna:
5. 3. po mši svaté v 7:30 a v 10:30

Adorace:
7. 3., 14. 3., 21. 3., 28. 3. od 6:00 do 6:55 v kapli na faře

Modlitba za Ukrajinu:
23. 3. od 17:00 v kostele Českobratrské církve evangelické
Ekumenická modlitba za všechny trpící a ukončení války na Ukrajině

Zasedání pastorační rady:
21. 3. od 18:00 na faře
Zasedání pastorační rady jsou veřejná a může na nich být přítomen každý farník. Zasahovat do zasedání ale může pouze se svolením pastorační rady.

Sbírky v únoru:

	Polička	*Pomezí*
5. 2.: pro farnost	9.240 Kč	2.401 Kč
12. 2.: pro farnost	9.213 Kč	2.215 Kč
26. 2.: pro farnost	7.925 Kč	3.691 Kč

Mimořádné sbírky v únoru:

19. 2.: Svatopetrský haléř	15.420 Kč	3.900 Kč
22. 2: na Setkání mládeže	6.752 Kč	2.100 Kč

Všem dárcům ať Pán Bůh odplatí!

V pondělí 13. března oslavíme 10. výročí zvolení papeže Františka. Můžete se zapojit tím, že přijdete adorovat Nejsvětější Svátost do kaple na faře, nebo na to samé místo na večerní mši svatou v 18:00 obětovanou právě za papeže. Adorace probíhá 10 hodin, od 8:00 do 18:00.

Zpovídání před Velikonoci

út 28/3	15:00-17:00	fara	P. Tomáš a P. Ladislav ze Sebranic
st 29/3	9:00-11:00	fara	P. Tomáš a P. Ondřej ze Sádku
st 29/3	15:00-17:00	fara	P. Tomáš a P. Tomáš z Litomyšle
pá 31/3	9:00-11:00	fara	P. Tomáš a P. Ondřej ze Sádku
po 3/3	15:00–17:00	Sv. Jakub	P. Tomáš
út 4/3	15:00–17:00	Sv. Jakub	P. Tomáš
st 5/3	15:00–17:00	Sv. Jakub	P. Tomáš

Pro chytré hlavičky

A/ PROMĚNĚNÍ NA HOŘE TÁBOR

Doplň chybějící slova v evangeliu 2. neděle postní.

Po šesti dnech vzal Ježíš s sebou _ _ _ _ _, _ _ _ _ _ _ a jeho bratra _ _ _ _ a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami. A byl před nimi proměněn: jeho tvář zazářila jako _ _ _ _ _ _ a jeho oděv zbělel jako světlo. A hle – ukázal se jim Mojžíš a Eliáš, jak s ním rozmlouvají. Petr se ujal slova a řekl _ _ _ _ _ _ _ _: „Pane, je dobře, že jsme tady. Chceš-li, postavím tu tři _ _ _ _ _: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden _ _ _ _ _ _ _ _.“ Když ještě mluvil, najednou je zastínil světlý oblak, a hle – z oblaku se ozval hlas: „To je můj _ _ _ _ _ _ _ _ Syn, v něm mám zalíbení; toho _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ !“ Jak to učedníci uslyšeli, padli tváří k zemi a velmi se báli. Ježíš přistoupil, dotkl se jich a řekl: „Vstaňte, nebojte se!“ Pozdvihli oči a neviděli nikoho, jen samotného Ježíše. Když sestupovali s hory, přikázal jim Ježíš: „Nikomu o tom vidění neříkejte, dokud nebude Syn člověka _ _ _ _ _ _ _ _ z mrtvých.“

(Mt 17,1–9)

B/ CO ZNAMENÁ SVÍTIT?

Bůh má v plánu proměnit i tebe. Chce tě naplnit svým světlem, aby ses ty stal světlem pro druhé. Čeká, až po tom zatoužíš a dáš mu svůj čas.

Co znamená svítit? Přiřaď správné části věty.

Být napojený	poděkovat.
Mít rád	povzbudit.
Mít	na Boha.
Umět	radost.
Umět druhé	Boha i druhé lidi.

C/ PROMĚNĚNÍ PÁNĚ

Pojmenuj všech šest postav a najdi 10 rozdílů mezi vitrážemi.

_____ – poslaný od Boha, měl za úkol vysvobodit Boží lid z moci hříchu a smrti.

_____ – ten, který dostal klíče od nebeského království.

_____ – patron kostela v Poličce. Byl synem Zebedea a Salome.

_____ – Ježíšův milovaný učedník. Byl synem Zebedea a Salome.

_____ – jeho úkolem bylo přivést nevěrný lid zpět k Bohu. Je známý také tím, že nezemřel, ale byl vzat přímo do nebe.

_____ – s Boží pomocí vyvedl Boží lid z egyptského otroctví a provedl jej pouští do zaslíbené země. Předal lidu od Boha pravidla Desatera.

Rozpis bohoslužeb

březen 2023

neděle 5. 3.	2. neděle postní
	07:30 | Sv. Jakub | Kancionál | *za zemřelého otce Jana Strnada a prarodiče Strnadovy a Hromádkovy*
	09:00 | Sv. Jiří | Kancionál | *za rodiče Mičkovy a celou rodinu*
	10:30 | Sv. Jakub | Kancionál | *za bratra a prarodiče*
středa 8. 3.	2. týden postní
	18:00 | kaple na faře | Kancionál | *za zemřelého Josefa Řehůřka*
čtvrtek 9. 3.	2. týden postní
	15:30 | kaple na LDN | Kancionál | *za Anežku Vackovou, syna, snachu a zetě*
pátek 10. 3.	2. týden postní
	15:30 | DPS "Penzion" Polička | Kancionál
	18:00 | Sv. Jakub | Hosana 1 | *za zemřelé rodiče*
sobota 11. 3.	2. týden postní
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál | *za živé a zemřelé z rodiny Procházkovy, Jílkovy a Machovy*
neděle 12. 3.	3. neděle postní
	07:30 | Sv. Jakub | Kancionál | *za živé a zemřelé členy farnosti*
	09:00 | Sv. Jiří | Kancionál | *za rodinu Štěpánkovu a Betkovu*
	10:30 | Sv. Jakub | Hosana 2 | *za zemřelé Jana Bulvu, sestru Marii Obranskou a duše v očistci*
úterý 14. 3.	3. týden postní
	07:00 | kaple na faře | Kancionál | *za milost křtu a babičku Josefu*
středa 15. 3.	3. týden postní
	18:00 | kaple na faře | Kancionál | *za živé a zemřelé z rodiny Oškrdalovy*
čtvrtek 16. 3.	3. týden postní
	12:00 | kaple na faře | tichá
	15:30 | kaple na LDN | Kancionál
pátek 17. 3.	3. týden postní
	18:00 | kaple na faře | Kancionál | *za zemřelé Františku, Jiřího a Jindřicha Bulvovy*
sobota 18. 3.	3. týden postní
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál | *za Jiřího Svobodu a děti s rodinami*

neděle 19. 3.	4. neděle postní
	07:30 | Sv. Jakub | Kancionál | *za Josefa Křivku, za živé a zemřelé toho rodu*
	09:00 | Sv. Jiří | Kancionál | *za živé a zemřelé členy farnosti*
	10:30 | Sv. Jakub | Kancionál | *za Josefa Klímu a živou rodinu*
pondělí 20. 3.	Slavnost sv. Josefa
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál | *za živé a zemřelé členy Svatojosefské jednoty v Poličce*
úterý 21. 3.	4. týden postní
	07:00 | kaple na faře | Kancionál | *za Jaromíra Mikoviče*
středa 22. 3.	4. týden postní
	18:00 | kaple na faře | Kancionál | *na poděkování za víru, rodinu, s prosbou o požehnání do dalších let*
čtvrtek 23. 3.	4. týden postní
	12:00 | kaple na faře | tichá
	15:30 | kaple na LDN | Kancionál
pátek 24. 3.	4. týden postní
	18:00 | kaple na faře | Kancionál | *za Miroslava Haupta a dceru Marcelu*
sobota 25. 3.	Slavnost Zvěstování Páně
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál | *za zemřelé rodiče, bratra Jana a duše v očistci*
neděle 26. 3.	5. neděle postní
	07:30 | Sv. Jakub | Kancionál | *za manžela, švagra, vnuka a rodiče z obou stran*
	09:00 | Sv. Jiří | Kancionál | *za zemřelou Marii Juklovou*
	10:30 | Sv. Jakub | Koinonie | *za živé a zemřelé členy farnosti*
úterý 28. 3.	5. týden postní
	07:00 | kaple na faře | Kancionál
středa 29. 3.	5. týden postní
	18:00 | kaple na faře | Kancionál | *za rodiče a prarodiče*
čtvrtek 30. 3.	5. týden postní
	12:00 | kaple na faře | tichá
	15:30 | kaple na LDN | Kancionál
pátek 31. 3.	5. týden postní
	18:00 | kaple na faře | Kancionál | *za dar víry a Boží požehnání pro děti a vnoučata*
sobota 1. 4.	5. týden postní
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál | *za živé a zemřelé členy farnosti*
neděle 2. 4.	Květná neděle
	08:00 | Sv. Jiří | Kancionál | *za zemřelou Magdalénu Drahošovou*
	10:00 | Sv. Jakub | Kancionál | *za živé i zemřelé z Šafářova rodu*